

Ed 33942

T A E W A = R Ä T S E P P .

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

Muinasjutt 8 pildis.

M. Jungnickeli järele H. Waks.

L.K.Ü. "Rändteater"

1926 a.

Tegelased:

Viulistikunstnik Kieselheim.

Brigitta, tema tütar.

Rätsep Wipsti.

Kuningas Murelik.

Minister Pum-pum.

Sõdur Elurõõm.

Nõid Rapuntõli.

Aeg.

Punane moon.

Kullerkupp.

Jõgi.

Kaks maaalust sõdurit (pääkapiku wanamehed)

Kaks nukku (poiss ja tüdruk)

Kolm pisuhända.

Jumal.

Peetrus.

Pühapäew.

Tööpäew.

Seitse ingliti.

Inglite koor ja tantsijad.

Kits.

=====

Märkused tegelastele:

Kieselheim. Natsuke küürus, pikkade hallide juukste-
ga mängumees, kulund pikas mustas kuues. Räägib
südamlikult pehme tooniga.

Brigitta. Olewus kelles peegeldub heasüdamlikus ja
---lapeelik imēstus õrnusega. Pikas walges öösärgis
ja palja jalu sammub ta läbi selle muinasjut-
tu. Omas otsekoheuses ja lihtsuses on ta nii

lapselik nagu liigaks ta tõesti oma pildi-
raamatu kirjude kujude keskel.

Rätsepp Wipsti. Pikk kõhn mehike, helesiniste
ruudulistes pükstes ja kirjus frakis, kannab
pikka nokaga kirjut mütsi, kaenla all on tal
puust küünarpuu, kaela ümber punane mustatäp-
piline taskurätt seotud. Ta riided on kitsad
ja lühikesed. Ta on heasüdamline ja kergemeel-
ne, alati heas tujus.

Kuningas Murelik. Habemik, reumatismi põdev
kõssis kuningas, wiltu peas olewa krooniga.
Seljas kuniglik punane rüü, suus pikk piip.
Jalal pehmed wiltsaapad. Kaela ümber on tal
suur helesinine willane sall mässitud.

Minister Pum-pum. Kõle paks lühike mees. Kannab
walgest nahast lottimütsi, millel väike kel-
luke otsas. Riided on tal kullaga tikkitud
ja ilustatud säravate autähtedega. Nööpaugus
kannab ta punast õhupalli. Ta liigub niisamu-
ti kui õhupall.

Nõid Rapuntsli. Sakkus juukstega wanaeit katkises
seelikus, suured priillid ees. Ta õla peal
kükitab wana must kass, kel silmad hiilgawad.

Sõdur Elurõõm. Seljas on tal sõduririided, Napo-
leoni ajast, ja jalal suured-suured kandili-
sed kollased säärsaapad.

Aeg. Pikk kõhn mees, hallis maani ulatawas kuu-
es, pika suure walge habemega ja juukstega
Peas, kuldwõru küljes on tal kaks kullatud
anetiwa. Käes punane, ülepea ulataw kõwera-
otsaga kepp, teises käes suur kuld liiwakell.

Punane moon-. Riided on tal moonilehed. Peakat-
teks mooniõis, käes kaks helendawat mooniõit.

Kullerkupp. Roheline rüü. Peakattteks suur kuller-
kupp.

Ar 216
Jungnickel

AR

Fr. R. Kreutzwaldi
nim. ENSV Riiklik
Raamatukogu

30076

366d. Noor sihwakas poiss, oliiv rüüs, mis kui lained teda ümbritsevad. Üle näiteiawa minnes kallab ta suurest walgest jöenupust hõbedase liniku kui weeja, enese järele jooksema.

Kaks maaalust sõdurit. Pika habemega wanamehed pruunis kuubedes ja lühikestes pükstes. Wööl hõbedased möökad.

Kaks nukku. Poisil: Helerohelised lühikesed püksid traksidega, walge särk lahtise kaelusega, walged lühikesed sokid ja punased kingad.

Tüdrukul: Punane päalpool põlwi ulataw seelik traksidega, walge lühikeste käistega pihik, punane pael juukstes ja kuld kingad.

Kolm pisuhända. Üks neist pikk ja peenike, teine küürakas ja kolmas tilluke, ühe jalaga. Nende wälimus on sarnane nagu muinasjuttudes kirjeldatud, ainult selle wahega, et kõik millest nende wälimus koosneb, võimalikult heledat warwi kannab.

Jumal. Nagu see laste pildiraamatus on kujutatud. Heasüdamline wanake, pika walge habemega ja juukstega. Seljas taewakarwa sinine hommiku kuub. Peas kuld wöru, mille ees täht särab.

Peetrus. Kössis wanake, walge habemega ja juukstega, walges hõbedaga tikkitud rüüs, helesinise wööga. Käes kannab suurt kuld wõtit.

Puhapaew. Kullakarwa lokkis juukstega noormees, walges lühikese greeka tuunikas, mille punastes kantes hõbe tähekused säravad. Selja ja peale on tal kuld wiilul seotud.

Tööpäew. Tugew suur mees, sinises üleskeeratud warukatega särgis, mustis pükstes, rihm wööl ja suur sepa wasar käes.

Seitse inglit. Nagu see laste pildiraamatus on kujutatud. Walges rüüs, väikse walge tiiwadega, hõbedased wõrud juukste peal.
Kits. Walge kits must pael kaelas.

Aeg: Kui Brigitta uinus.

I Pilt.

Lihtne mängumehe katusekammer. Laud on kehwapoolse õhtutoiduga kaetud, mille üle walge puhas rätik on laotatud. Akna juures seinal F. Schuberti pilt, selle all wiiul mõne wana poognaga. Woodi juures seinal ripub ära kuiwand ja tolmund loorberi pärg, selle all põrandal suur trumm. On öö, -waljas sajab lund. Toas on hämar walgus. Kaugelt kostab oreli mäng ja kiriku kellade helin. Alguses on näitelawa tühi, siis tulewad Kiiselheim ja Brigitta.

Msk. N^oI.

Kieselh. Ah, kuidas täna sajab. (Raputab end lumest)

Brig. (akna juure minnes) Jsa, kas tohin aknast wälja waadata?

Kieselh. Seda sa tohid.

Brig. Hu, hu- kui kena!

Kieselh. (waatab wälja) Näed sa, kuidas walged õrnad lumehelbed nagu säravad tähed meist mööda liinglewad.

Brig. Tänawal ei olnd see nii ilus. (Suure rõõmuga). Kui ilus see on, kui lõpmata ilus!

Kieselh. See on nii ilus, nagu tahaks armas Jumal tänä terwet maailma walge waibaga sisse mässida ja üles oma kolikambri wiia.

Brig. (mõttes). Ja! Öigus, öigus!

Kieselh. Ja kui muinasjutuliselt nad heljuwad, nagu tantsiksid nad meist mööda.

Brig. Isa, kellega tantsiwad lumehelbed?

Kiesl. Tähesäraga.

Brig. (imestades) Tähesäraga?

Kiesl. Ja kas sa näed, seal all kuidas wanad majaütikesed külma käes kõssi on tõmbunud?

Brig. Näen. Kui imelik -

Kiesel. Ja siin, kuidas see wana gaasilatern imestab selle walge kasuka üle, mis üle majade ja tänavate laotub.

Brig. Kas ta tõesti imestab?

Kiesel. Jah! Ta imestab.

Brig. Hu! Küll wõib tal külm olla.

Kiesel. Ei. Seda tal ei ole, temas põleb ju tuli, aga paneme nüüd aknaeesriide kinni on juba aeg söngi heita. (Paneb aknakinni ja süütab küünla põlema, istuwad laua juure sööwad - wähe aja pärast).

Brig. Isa.

Kiesel. Ja.

Brig. Nägid sa, isa, wana õpetajat?

Kiesel. Nägin.

Brig. Ja kuidas ta üksisilmi sinu peale waatas, kui sa koori peal oma wiitulid mängisid?

Kiesel. Nägin, nägin.

Brig. Tead, missugune ta wälja nägi?

Kiesel. Ei, Brigittakene, ma ei pannud seda tähele.

Brig. Just niisugune kui kuningas Murelik minu pildiraamatus, mis sa mulle kinkisid. Puudus ainult pikkpiip ja kroon, mis kuningas Murelikul wiltu peas on.

Kiesel. (naeratahes) Oli ta tõesti sinu pildiraamatus olewa kuninga sarnane? (Muusika, kellad waikiwad).

Brig. Ta oli kuningas Murelik.

Kiesel. (heasüdamliselt naerdes) So. Mine nüüd sāngi siis waatame su pildiraamatust järele, oli ta tõesti sinu kuninga Mureliku sarnane!

Brig. (ronib sāngi)

Kiesel. (ulatab laua pealt raamatu)

Brig. (lehitseb)

Kiesel. Noh, kas sa teda ei leia?

Brig. (leides) Leidsin. Siin ta on. Waata,
isa. (Näitab). Siin, just nagu kuningas
Murelik.

Kiesel. Aga miks sa teda (pilti tähendades)
kuningas Murelikuks hüüad?

Brig. (hakkab naerma) Kui ma teda waatan, pais=
tab mulle alati see nii o'ewat, nagu tahaks
ta nutma hakata.

Kiesel. Kas tõesti?

Brig. Mul on siin aga ka keegi, kes alati
naerab. (Lehitsedes lehti) See on Rätsepp
Wipsti.

Kiesel. Wipsti?

Brig. Ma hüüan teda seepärast Wipsti, et ta nii
seisab nagu kargaks ta.

Kiesel. (naerab). Sina wäike tark.

Brig. Ma näitan sulle weel isa, siin on
(lehitsetes) ka üks kole naljakas mees
- see on minister Pumm - pumm.

Kiesel. Toho! See on nagu minu wana trumm.

Brig. Trumm teeb ka pumm pumm. (Naerab) (Le=
hitsedes). Ja siin (kartusega) nõid Rapunts=
li. Seda ma kardan. Ükskord kriimustasin
tal nõelaga riided puruks. Ma tahtsin näha
mis ta siis, - oma kurjuses teeb.

Kiesel. Noh? Ja mis ta siis tegi?

Brig. (sunnitud naeratusega) Sai kole wiha=seks. (Tehtud julgusega). Aga ma ei kartnud.

Kiesel. Oh sina wäike narriker. Sul ei olegi tarwis teda karta. Ta on ainult pildiraa=matutes olemas.

Brig. Kas siis kurje nõidasid ei ole, sarna=seid kui Rapuntsli?

Kiesel. Ei, mu Brigittake. Ei. Need on ainult muinasjutus. Nagu inglid=

Brig. Inglid, isa, inglid! Waata siia, kui palju ingleid. Pilwede peal ja laulawad, ja siin on ka armas Jumal, Pühapäew, Tööpäew, Aeg kahe tiiwaga peas ja puust nukud, kui noorist tõmba siis liiguwad. Isa, osta mu=
lle ka üks sarnane noorist tõmmataw nukk.

Kiesel. Seda pead sa saama. Ma toon sulle neid kaks - ühe poisi ja teise tüdrukukesi.

Brig. (isa suudeldes) Kui hea sa oled, isa. Isa, ma tahaksin sinule ka nii hea olla.

Kiesel. Saad, saad, kui sa aga tahad.

Brig. (edasi lehitsedes) Palju, palju inglid, ah neid sa nägid, aga siis kaks põialpois=si, justkui wanad mehed ja palju, palju lilli. (Lööb naerdes raamatu kinni, paneb

käed ümber isa kaela, suudeldes) Isa kas ma tohin oma pildiraamatu oma juure woodi jät-

Kiesel. Miks mitte, miks mitte. Nüüd head ööd laps - maga hästi. Nii. (katab waibaga) Ja homme siis waatame sinu pildiraamatud edasi.

Brig. Ja kas sa weel magama ei tule?

Kiesel. Ei, mu laps. Täna pean ma weel alla naabrite juure mängima minema, nende tütreil on pulmad ja mina pean seal mängima.

Brig. Ja jätab mind uksi.

Kiesel. Kardad sa?

Brig. Aga ei, isa.

Kiesel. No waata. Et sa hea laps oled, toon sulle tüki magust kooki kaasa.

Brig. Isa, kas sa mulle täna unelaulu laulad?

Kiesel. Laulan. Ikka laulan. Miks ei peaks ma sulle laulma, oma armsa waikse Brigittale. (Wõtab wiili) Mida pean ma sulle siis laulma?

Brig. Muinasjuttu, isa. Muinasjuttu.

Kiesel. Hea siis küll. (Kustutab küünla ja is-

tub woodi äärele)

Kuuvalgus paistab aknast.

Brig. (on käsi pildiraamatuga waiba alt wäl-
jas).

Msk. №2

Kiesel.

(laulab wiiluli saatel)

Meie ~~wanas~~ kambrikeses

Elab hiir ja muinasjutt.

Meie wanas kambrikeses

Kõlab naer ja lõbus jutt.

Unelaulu õised tuuled

meile laulavad

Päikse esimesed kiired

Meid siit leiavad.

Hellalt wäiksed inglikesed

Meid siin kaitsewad.

Unenäod muinasjutte

Meile westawad.

Nõnda meie ~~wanas~~ kambris

Tunnid päewad kaowad.

Muinasjutte hamarused

Unelauluks põimiwad.

(Laulu lõpul kostab alt harfi mäng)

Kiesel.

Kuuled sa, harfi mängija on juba seal,

saan ruttama. - Magab. (Suudleb Brigittad)

Maga mu elurööm. Armsad unenäod õnnestagu

sind ja toogu puna su kahwatand palgeile.

(Lahkub toast wiiluliga).

(Brigitta läest langeb pildiraamat kuul-

dawalt põrandale).

Täielik pimedus.

II. P i l t.

Läheb aegamööda walgeks. Seesana tuba endises olekus, ainult tagaseinas woodi otsa wastu on suur, ukse suurune, samasuguse kaanepildiga pildiraamat, kui Brigittal käest maha langes. (Woodi eest puudub Brigitta pildiraamat). Alt kostab tugew muusika.

Msk. №3

Üks (pildiraamatu kaan) awab end nägemata ja sealt tuleb kuningas Murelik, sarnasena: (waata märkus tegelestele) ja sammub aeglaselt toa uksest wälja.

Brig. (tõuseb woodis istukile, imestades)
Kuningas Murelik! Miks lähed sa minu pildiraamatust ära?

(Kaan awab end endiselt ja wedrutawate sammudega järgneb minister Pumm-pumm kuningale)

Brig. (endiselt) Minister Pumm-pumm -

(Kaan awab endiselt ja sõjamehe sammul astub üle lawa sõdur Elurõõm, temale järgnewad päkapiku wanamehed).

Brig. Sõdur Elurõõm, kuhu sa lähed? Ja teie naamutid, kas lähete kuningas Mureliku juure?

Elur. ja Päkapikud (korraga ilma tagasi waatamata). Jah! (ära).

(Kaan awab endiselt. Ilmuwad nukud ja järgnewad teistele).

Brig. (rõõmsalt) Minu nukud, minu nukud!
Kas teie lähete teistega?

(Kaan ei awa end mitte. Kaasewahelt poeb wälja nõid Rapuntsli tasast susinat tehes ja ringi waadates, nagu otsiks ta kedagi. Temale järgneb I pisuhänd pikalt ühetooniliselt wilistades, II - näkhiirena piuksudes, III - öökulli hüält tehes).

Brig. (neid nähes). Rapuntsli ja tema pisuhännad! (Peidab pea waiba alla). Oo- Mul on külm. (Muusika kõweneb. Brigitta waatab waiba alt wälja ja tõuseb istukile).
Msk. (Waata inglite laul).

Brig. Kui ilus. Nagu laulaks inglid.
(Raamatu kaan awaneb endiselt ja heljudes liiguwad seitse inglit üle lawa).

Brig. (neid nähes) Inglid! Minu inglid. Ka inglidalähewad. Kuhu peaks nad minema?

(Inglitele järgnewad Jumal, Peetrus. Pühapäew, Tööpäew, Lilled ja Jõgi).

Brig. Peetrus, Pühapäew, Tööpäew ja minu ilusad, armsad lilled. Ka Jõgi lähew neidega kaasa. Nojah! Nad närtsiwad muidu ära.
(Muusika waikib.)
(Kaan awab endiselt. Wälja sammub eeglaselt raske sammudega).

Brigitta preili. (Knutsto). Ei kütle. Seba

Brig. See on Aeg. Ka sina lähed.

Aeg. Aeg tuleb ja läheb. Aeg läheb kõigist mööda. (Uksel).

Brig. Sa lähed ka -

Aeg. Aeg jääb igawesti. (ära).

Brig. (ahastades) Nüüd on nad kõik läind. Kõik, kõik! Oo, kui kahju! (Heidab pikali) Isa! (Nagu unes). Nad kõik on läind. Minu raamatus ei ole neid enam. Ei - ole - enam isa - ei ole. (Uinub).

Msk. N° 4.

Brig. Näitelawal täielik walgus. Raamatu kaan kargab lahti, kust rätsepp Wipsti ülimeelikus tujus Brigitta woodi ette hüppab ja lau-
lab:

Juhei, juhei, juheirassa,
Ma olen Rätsepp Wipsti,
Kes kirjust pildiraamatust
Nüüd hüppas wälja lipsti.
Nüüd tähteriiki reisin ma,
Ei karda tuult ei wihma.
Juhei, juhei, juheirassa,
Mureis lääb otse taewa.

A. seal magab minu wäike Brigitta preili. Ta naerab unes. Küll saab ta silmad tegema ja imestama, kui mind näeb. Aga nüüd siis - (tippib küünarpuuga Brigitta nina wastu ja hüüab): Brigitta preili, minu armas wäike Brigitta preili. (Kuulatab). Ei kuule. Seda

asja peab teisiti mõõtma. (Asub trummi juure ja lööb küünarpuuga). Pumm. Pumm. Pumm.

Brig. (liigutab ennast). Nad kõik on ära, * kõik.

Wipsti Ei. Mina olen veel siin. Lubage tutvustada....

Brig. (imestades). Härra Wipsti! Härra rätsepp Wipsti!

Wipsti. Ja, see olen mina, - rätsepmeister Wipsti.

Brig. Kuidas said sa siia?

Wipsti. Sinu pildiraamatust.

Brig. (tuleb woodist välja, vaatab Wipstit. Läheb siis ta juure, teeb kniksu ja annab kätt). Kas sa minu pildiraamatus enam olla ei tahtnud?

Wipsti- O, mitte seda, Brigitta preili. Ma olin alati rõõmus, kui sinu silmad üle raamatu lehtede libisesid ja minu peale peatama jäid. Aga nüüd läksid teised kõik ära. Kuningas Murelik, armas Jumal, minister Pumm-Pumm, nõid Rapuntsli, inglid, lilled ja kõik, kõik teised ja jätsid mind üksi siia.

Brig. Kuhu nad kõik läksid?

Wips. Kuningas Murelikul on oma kuningriik.

Brig. Kas päris tõsine kuningriik?

Wips. Ja, päris tõsine kuningriik.

Brig. Aga kuhu läks siis armas Jumal?

Wips. Taewasse.

Brig. Taewasse? Sinna kõrgele, kaugele täh-
teriiki?

Wips. Ja. Sinna kõrgele, kõrgele, kaugele.

Brig. Ja kuhu lähed siis sina?

Wips. Ka mina lähen taewasse.

Brig. Sina lähed taewasse?

Wips. Ja. Armas Jumal wõttis minu pressraua
kaasa.

Brig. Mis armas Jumal sinu pressrauaga teeb?

Wips. See on pikk lugu.. Pean ma sulle seda jut-
tustama?

Brig. Jutusta. Palun, jutusta, armas Wipsti.

Wips. Armas Jumal tahab nimelt, et mina rät-

Brig. sepmeister Wipsti inglitele riideid pean
õmbloema seal üleval taewas.

Brig. Mõistad sa siis seda?

Wips. Agaimuidugi. Peetrus teadis, et ma ta-
wasse lähen ja taewarätsepaks saan, see-
pärast wõttis ta minu pressraua kaasa.

Brig. On see siis halb, et ta sinu pressrau-
kaasa wõttis?

Wips. Kas see halb on? Kuidas wõid sa seda
weel küsida. Ja muidugi. Sest ilma press-
rauata ei saa mina üle uulitsagi minna,
ma olen ju nii kerge, et tuul mind üle
jade kõrgele õhku tõstab, kui mul press-
rauda taskus ei ole.

Brig. Kas tõesti?

Wips. Ja!

Brig. Ma katsun wähe. (Puhub Wipstit).

Wips. (komistab ja kukub küljeli) Jäta see,
jäta Brigitta preillike.

Brig. Oh sina wäene armas Wipsti! (Aitab teda
üles). Ja nüüd lähed sa siis ta-
wasse?

Wips. Ja, nüüd lähen ma taewasse.

Brig. Ja julged seda pika reisi päris lüksisette võtta?

Wips. Ja. Kas sa ei taha minuga kaasa tulla, minu ilus väike Brigitta preili.

Brig. Mina? Tahaksin küll! Heamaalega, kõige suurema rõõmuga, aga -

Wips. Mis siis?

Brig. Millal lähed sa teele?

Wips. Otsekõhe, praegu.

Brig. Praegu? Ei, meister Wipsti! Minu isa läks siia alla naabrite juure mängima, - tunni pärast tuleb ta tagasi, siis läheme ja võtame ka isa kaasa.

Wips. Ei nii kaua mul aega oodata ei ole. Tule nüüd kohe, paari tunni pärast oled sa siin jälle tagasi.

Brig. Kas tõesti?

Wips. Nii tõesti kui ma rätsepmeister Wipsti olen.

Brig. Töötad sa mulle seda?

Wips. Ja, seda töötan ma sulle. (Ütleb Brigittale kõrva sisse, aga nii et kuulda on) Meie läheme ka kuningas Murelikule külla.

Brig. Kuningas Murelikule. Kas tõesti? Ah, kui ilus, kui ilus saab see olema.

Wips. Ja siis ronime taewaredelit mööda üles armsa Jumala juure.

Brig. See on nii ilus, nii ilus kui muinasjutus.

(Wipsti ja Brigitta laulavad, käestkinni, tantsides).

Msk. N94.

Juhei, juhei, juheirassa,
Brigitta, rätsepp Wipsti
Nüüd tähteriiki reisiwa'
Ja kaowad siit nüüd lipeti.
Ei karda tuult ei wihma nad,
Waid julgelt reisi algwad,
Juhei, juhei, juheirassa,
Nüüd reis läab otse taewa.

=====

Eseriie.

III. p i l t.

=====

Wäikstelaste kirjupildiraamatu järele üles= seatud troonil, pikk piip suus, istub ku= ningas Murelik ja ohkab kuuldawalt. Sõdur Elurõõm seisab tema juures ja walmistab kuningale suures kannus kohwi.

Kuningas. Elurõõm! Minu armas sõdur Elurõõm. Kui sa teaksid, kui tüütaw on ühel kunin= gal riigi walitsemine!

Elurõõm. Sõida meelt lahutama, mu kuningas. (Annab kohwi).

Kun. Sõida ütled sa? Wana narr! Sõida? Kus on mu kuninglik tõld, häh? Ta seisab purus= tatult õues, ilma ratasteta. Ja tema tore= datel sametist patjadel püherdawad nõtsud. See peab weel minu tore tõld olema, - minu kuninglik tõld. Oh. Oh. Kas see ei ole kole, et minul, kui kuningal, enam kuningliku sõiduriista ei ole! Oh! Oh!

Elur. Mul on sinust kahju, mu kuningas. Kuid see on tühine mure.

Kunin. Mure? Mure, ütlesid sa? Ütle weel kord see sõna ja ma kihutan sind pildiraamatusse tagasi! Sina! Minu mured, minu mured need surmawad mind. Oh! Oh! Minu muredel ei ole lõppu, oh, oh!

Elur. Mis mured sul siis on, mu kuningas?

Kunin. Mis mured? Palju, palju muresid on mul. Oh, ma waene kuningas Murelik! Oh, oh! - Ah ja, mis see siis oli? Missee siis oli? Oigus. Kus on minu min ister ja warandushoidja Pumm-Pumm?

Elur. Tean mina kus ta on?

Kunin. Tean mina? Mina pean temaga rääkima. Paari tunni eest saatsin ma tema wälja, et ta järele waataks, mis minu riigis sünnib. Ja ta ei ole weel tagasi? Kas ei ole mul muresid, sina tõlplane.

Minister. (tuleb jalgel wedrutades). Minu austatud, armas kõssis kuningas Murelik.

Kunin. Mis pean ma sinust mõtlema, minu minister Pumm-Pumm? Kus olid saa nii kaua? Mis on sul uudist? Missuguseid teateid sa mulle minu riigist tood?

Min. Tulipunased moonililled pani aasa põlema.

Kunin. Ha. Need tulesüütajad. Mis nad enesele kõik lubawad? Niisugused tulesüütajad. Mitte ühte rahuliku päewa, mitte ühte rahuliku ööd ei saa mul enam olema! Oh. Oh. Aga mispärast ei toond sa neid siia?

Minis. Siin on üks. Tooge süüalune siia!

Maaalus. (toowad mooniõie kahewahel okaspuu rõnga sees sisse).

Kunin. Sina tulesnütaja. Mis pean ma nüüd si-
nuga tegema?

Mooniõis. (teeb wiisaka kumarduse). Palun andeks.

Kunin. Andeks. Oh. Oh. Oh.

Minis. Ära muretse, mu kõssis kuningas Mure-
lik. Jõgi mis läbi aasa jookseb, kustutas
lõõmawa tule.

Kunin. Kustutas? Nüüd wõin ma ometi kord
jälle rahulik olla. Seda ei oleks ma uskund.
See hea, hea jõgi. Iial ei unusta ma seda.
Miks ei paländ sa teda minu juure. Ma tahan
talle oma tänu ütelda.

Minis. Tä on siin.

Jõgi (tuleb sisse).

Kunin. Minu kõige murelikum südame tänu saagu
sulle osaks.

Jõgi. (ruttab teisele poole ära.)

Maalüsed (tõstavad okaspuurõnga üle mooni
pea ja lähewad tagasi, kust tulnud).

Mooniõis. (järgneb jõele ühest mooniõiest tuld
teise kallates).

Kunin. Mis uudist sul weel on?

lõppu, oh, oh!

Elur. Mis mured sul siis on, mu kuningas?

Minis. (lehitseb oma märkuste raamatud)
Ka üks waenlane elab suu riigis, mu ar-
mas, austatud kõssis kuningas Murelik.

Kunin. (kohkub) Ka üks waenlane? Midagi, mi-
dagi ei ole peale murede pisarate ja uneta
ööde. Oh. Oh. - Kes on see waenlane?

Minis. Kullerkupp.

Kuning. Mis on sellel minu wastu?

Min. Ta peab end ilusamaks ja wägewamaks kui
sina, mu armas kõssis kuningas Murelik.

Kun. Mis? Mis ta ütleb? Mis räägib see pör-
guline minust?

Min. Ta ütleb, et tema kuldne kuub olla pal-
ju toredam ja säravam kui kalliskiwid sinu
kroonis.

Kun. Usub teda siis keegi?

Min. Wäikene õrn sipelga preili usub teda.

Kunin. (kurtes) Oh. Oh. Need mured, need mu-
red.

Min. Ka punase westiga wint usub teda, -
ja kõik teised linnud.

Kunin. Usuwad just, Oh häda. Oh häda. Selle
metsalise oleksid sa pidand kohe minu

Minis. Sa oled tõesti murede...

mureliku pale ette tooma.

Min. Seda ma ka tegin? Tooge see riigikutaja siia.

Maaalus. (toovad endises rõngas Kullerkupu).

Kun. Oh. Oh. Oh. Sina pörguline. Mis oled sa minust rääkind?

Kuller. Et ma rõõmus ja õnnelik olen kui ja säran kui kuld, sina aga murelik ja kõssi kokku wajund kui muld.

Kun. Kuidas julgesid sa seda rääkida? Sina häbematu. Oh need mured, mured.

Kuller. Warsti ei tee ma seda enam.

Kunin. Warsti? Oh. Oh. Sa tahad mind siis kogu see suwi mõnitada. Ei. Seda ei tohi ma oma muredele lubada. Wiige ta pimedasse keldrissi.

(Maaalused wiivad Kullerkupu sinna poole kuhu jõgi läks).

Elur. (läheb nende järele). Ma päästan sind Kullerkupp.

Kuller. (nuttes). See on mu surm.

Kunin. Oh minu mured, minu mured. Millal need lõpewad.

(Maaalused lähewad üle teisele poole.
Elurõõm tuleb).

Kunin. Kas sai mu murelik käsk täidetud?

Elur. Jah. Ei!

Kunin. Mis? Jälle üks mure juures.

Elur. Ta pudenes teel keldrisse ära ja
tuul kandis ta õilmelehed laiali.

Kunin. Oh. Oh. Oh. Neid muresid, neid mu-
resid!

Elur. Ara muretse, mu kuningas, teda ei
usu nüüd enam keegi.

Minis. Sinililled karjuwad seda nüüd üle
terwe aasa. Nad tegid seda juba enne ka.

Kunin. Seda ei suuda ma enam kanda. Oh.Oh.

Minis. Ja hämaral ööl, kui kuu hõbewirwed
metshaldjaid aasale meelitab, siis jutus-
tab kullerkupp jaaniussikestele ja pääsu-
silmadele, et ta oma kuldses kuues ilusam
on kui sina ja kõrgelt tähteriigist alla
säraw kuu ning sinililled on siis need,
kes kullerkuppule kiidulaule laulawad.

Kunin. Oh, neid muresid, neid muresid, mis
minul kannatada on. Oh! Need mured!

Minis. Sa oled tõesti murede kuningas.

Kuning. Oh. Oh. Ma suren, suren nende murede kätte, nagu see ühele murede kuningale määratud on.

Elur. Ei, sa ei sure mitte. Mina, sõdur Elurööm olen ju veel sinu juures.

Min. Ja on sul siis neid muresid tarwis? Kui meie veel mängumehed tütre väikese Brigitta pildiraamatus olime, siis olid sa päris tark mees, mu armas kõssis kuningas Murelik.

Kunin. Olen ma siis nüüd rumalamaks läind? Ma walitsen ju terwet riiki. Aga need mured -

Minis. Sa walmistad omale asjata muresid ja ei tea isegi mispärast. Ara ole alati nii murelik, mu armas kõssis kuningas Murelik!

Kunin. (näitab oma sõmuse sees olevat kiwi) Selle tuhandes wärwides särawa kalliskiwi annaksin ma sellele, kes mul need muremõtted peast wälja ajaks. Ma annaksin talle kõik, ka oma kuningriigi!

Minis. Sinu kuninglik sõna selle peale, mu armas kõssis kuningas Murelik?

Kunin. Ja, minu kuninglik sõna selle peale. (Maaalused tulewad).

Min. Maamutid. Kuhu jäid need nukud kes
meiega mängumehetütre Brigitta pildiraama-
tust kaasa reisisid.

Elur. Mina tean. Reisu peal juhtus ühel
nukul sarnane õnnetus, et kaotas vasema
jala ja nüüd on puusepa juures riiulil,
see teeb uut jalga. Aga teisel nukul oli
värw ära kulunud, seda maalitakse nüüd
uuesti.

Min. Ehk on nad walmis. Minge waadake, maa-
mutid ja kutsuge nad siia.

(Elurõõm läheb kaasa Maaalustega).

Kynin. Ja sina wana trumm, pumm, pumm, mõt-
led, et need puust nukud minu mured eemale
peletawad.

Min. Seda näeme kohe. Seal nad on.

Elur. (tuleb), Nad on walmis. Wärw on küll
wähe wärske, aga küll ta käib. Ega see
tantsu ei riku.

(Maamutid lükkawad üks ühe, teine teise
nuku sisse, nii et üks ühele teine teisele
poole näitelawa kätega wastamisi seisma
jäawad. Algab nukkude tants).

Msk. №

Kun. (peale tantsu). Ei, ei, oh! Minu mured
lähewad weel suuremaks. Wiige nad ära.

Min. Ni siis aita muud, kui hüüan nõia-Rapuntsli kohe siia.

Kun. Rapuntsli?

Min. (hüüab) Rapunzli. Rapunzli.

Rapunzli. (tuleb sisse). Mis kuninglik kõrgus ja kõrge härra soovivad?

Min. Astu kuninga troonile lähemale, Rapunzli.

Rap. (teeb seda). Mis rõõmupäewad sul siis jälle käes on, kuningas Murelik?

Kun. Rapunzli, minu kallis Rapunzli. Siin, waata, selle kalliskiwiga sõrmuse annan ma sulle, - ja sinu kass wõib iga päew kitse piima juua, kui sa minu peast kõik need suured ja hirmsad mured välja ajad.

Rap. Minu kõrge kuningas. Sina oled - eesel.

Kunin. (ehmatab) Eesel? Seda julged sina mulle ütelda? Julged seda mulle ütelda sulle sisse, sind wana nõid, sina?...?

Rap. Sinule ütlen ma kõik, sest minu nõiajuuksed kõditawad sind juba. Tule trooni pealt alla.

Kunin. Aga, mina olen ju kuningas.

Rap. Eesl oled sa. - Anna siia see kalliskivi. Mina ajan warsti kõik mured sinu eesli pealuust wälja. (Kisub kuningal sõrmuse käest ja waatab seda himukalt). Ah, kuidas see hiilgab, - kuidas see särab. Nagu hommikune kaste, mis inglid suwehommikul üle lehkawa aasa piserdawad,

Kunin. Siis räägi juba kord sina wana pisuhänd?

Rap. Kõige pealt peab sinu harra minister Pumm - Pumm minu kassile kõige paremat kitse piima andma? -

Kun. Mine, mu armas minister Pumm-Pumm ja anna Rapuntsli kassile kõige paremat kitse piima, mis minu kuningriigist leida.

Min. (kurwalt) Nüüd see ei lõpe heaga. (ära)

Rap. Mäletad sa mängumehe tütart, wäikest Brigitta? See, kelle pildiraamatus meie kõik kord olime?

Kun. Mäletan, mäletan.

Rap. Ma wihkan teda. Kui ma alles tema juures tema pildiraamatus olin, siis kratsis ta minu riided puruks - seepärast, et ta mind ei sallind. Aga seda ma ei unusta. Ma maksan talle kätte.

Elur. Kes sind sallib, wana peletis, nõid.

Rap. (sõdurile) Sina pea suu. Kes on sinu
käest küsind? Kasi välja! (Teeb sisinat)

Elur. (poeb kuninga trooni taha).

Kun. Ja mis on siis selle väikse Brigittaga?

Rap. Ta tuleb siia.

Kun. (hõisates) Ta tuleb siia.

Rap. Murelik - kuningas Murelik. Kus on nüüd
sinu mured jaänd? Kui ruttu sa muutnud oled.
Sinu nagu on palju röömsam. Ja, warsti tu-
leb ta siia, see väike Brigitta, - ja sei-
sab ühe rätsepmeistri wipstiga sinu kuning-
liku trooni ees - sina eesel!

Kunin. (suures rõõmus). Ta tuleb minu juure -
(sis) minu juure. On see tõesti tõsi? Minu armas,
kuldne, magus Rapunzli, ütle, kas tuleb ta
tõesti minu juure? On see tõesti tõsi?

Rap. Ja see on tõsi, sa wana eesel.

Kunin. Miks nimetad sa mind ikka eeslik?

Rap. Murelik, kuningas Murelik, kuhu on nüüd
sinu mured jaänd?

Kunin. (nagu meelest ära) Mul ei ole enam üht-
ki muret. Ühtki mured ei ole mul enam. Ah,
ta tuleb minu juure, minu väike, armas Bri-
gitta. Ta tuleb minu juure. Mul oli juba nii
suur igatsus tema järele. Alati, alati mõt-
lesin ma tema peale. Nüüd ei ole mul enam

ühtki muret, - mitte ühtki muret. (Hüüab) Minister Pumm- Pumm, sõdur Elurõõm. (Kutsutavad ilmuwad). Ta tuleb siia. Ta tuleb minu juure. Ta tuleb.

Elur. Kes tuleb?

Min. (kurvalt) Mu armas, hea, kõssis kuningas Murelik, nüüd oled sa peast segi läind. Ma ütlesin, et see heaga ei lõpe! Ja kes siis tuleb?

(Brigitta ja Wipsti tulewad sisse. Tasane muusika ja lindude laul).

Msk. Nr

Kunin. Seal nad ongi! Brigitta, minu armas Brigitta.

Brig. (tormab kuninga kätte waele) Kuningas Murelik, minu armas, hea kuningas Murelik.

Kunin. (piip kukub suust). Kus olid sa nõnda kaua?

Brig. Sina, sa näid ju kui päris tõsine kuningas!

Kunin. Nüüd ei tohi sa enam minu juurest ära minna. Jää minu juure armas, wäike Brigitta. Waata kord ümber, kui ilus siin on. Täis lillede lõhna ja lindude laulu. Päewal

sätendab päike oma kullateri ja öösel sirawad
lugemata tähed kahwatand kuu helgil mu
kuningriiki.

Brig. Küll wõib sul siin ilus ja hea elu olla.

Kunin. Mul on siin tõesti väga ilus ja hea.
Aha, rätsepmeister Wipsti. (naerab) Oh.Oh.Oh.

Brig. (minister Pumm-Pummi juure). Tere, härra
minister Pumm-Pumm. (Annab kätt).

Minis. (kumardab) Tere, Brigitta - preili.

Brig. (näeb sõdur Elurõõmu). Tere, Elurõõm!

Elur. (teretab sõjamehelikult) Tere, tere,
preili - Brigitta.

Brig. Kuidas sul siin meeldib? Mis sa siin
teed?

Elur. Minule ei meeldi siin sugugi. Igatsen
tagasi sinu väikesesse katusekambrisse, -
nende muinasjutuliste wiili helide ja hõ-
bedaste kiirte järele, mis kahwatand kuu
sinu kambrikesse puistas.

Brig. Kas sul siis siin hea ei ole?

Elur. Ei. Iga hommiku enne päikese tõusu pean
ma suure lehwiwa lipu torni üles tõmbama.
Siis pean ma kuningale kohwi keetma. Pean

teda woodist wälja aitama, - ja kuningas
Murelik on väga raske. Seal mõtlen ma alati,
et sinu juures oli küll tuhat korda
ilusam ja parem.

Brig. Vaene Elurööm!

Elur. (tõstab ta üles) Minu väike Brigitta.
Sina oled nii kerge kui udusulg. Tule siia,
ma sõidutan sind. Istu mulle selga. (Tõstab
ta oma turjale, nii et Brigitta paljad ja-
lad wälguwad).

Brig. (ratsutades) Kui lõbus see on, kui kena
see on, mu Elurööm.

Elur. (läseb Brigitta õladelt alla libiseda)
Teie käsu peale, väike Brigitta preili.

Brig. Oli see aga tore. (Zhaunult) Aga seal
on ju ka need Rapunzli:
(Muusika waikib).

Rap. (sisistab) See ma olen.

Brig. Ma kartsin alati sinu salgus juukseid
ja sinu riideid. Anna mulle andeks.

Rap. (sülitab Brigitta poole). Ma põletan
su ära.

Brig. Ära ole mu peale pahane, Rapunzli.

Rap. (naerab kühwtiselt) Hi hi hi hi. Mina
ei peaks olema pahane? Kui ma veel kauemaks
sina pildiraamatusse oleksin jäänud, siis

oleksid sa mu pea kaetud ka otsast ära kratsinud. (Sisistab kolm korda). Ma häwitan su ära.

Brig. O ei, Rapunzli. Ära tee seda.

Rap. See on väga hea, et ma nüüd su ees seista ja rääkida wõin, - (wihast wärisedes) et ma oma eest kättemaksta wõin, sina...sina. (tahab Brigittat püüda).

Brig. (jookseb Wipsti warju). Wipsti, Wipsti.

Rap. Kui üksainus minu juuksesalk sinu külge puutub, siis oled sa kadund. Sest iga salk minu juustes on täis pörguleeki mis kõrwetab, häwitab, sina, ninatark tüdruk. (Läheb püüdma). Mitte juuksekarwa ei jäta ma sinust järele.

Wipst. (ähwardab küünarpuuga). Sina wana nõiamoor, hoia end, ehk muidu.....

Rap. Sina rumal rätsepp. Kui ma suu peale puhun, lendad sa õhku, kui sulg. (Puhub, Wipsti lendab wastu ust. Rapunzli naerab) Sina loll rätsepp. Sa togu. (Naerab jälle) Nii teen ma teie kõigiga, kes te mulle ei meeldi.

Brig. (paludes). Kallis Rapuzli, ära ole mu peale pahane. Kallis Rapuzli, ma ei tee sulle enam iialgi kurja.

Rap. (läbi hammaste). Palu, palu, Brigitta

preilikene.... aga nüüd on see juba hilja. Ma topin sind suurde kotti, mis on must kui õõ, - ja kuu saadab mulle hõbedase niidi, millega ma koti suu kinni õmblen, nii et sa enam välja ei pease. (Naerab). Siis wiin ma su oma sõbranna nahkhiire juure, see võt tab sind selga ja lendab kuningas kärnkonna juure, kes elab seitsme soo ja seitsme raba taga omas vägewas nõialossis ja annu juba sind ootab.

Brig. Ära tee seda, mu hea Rapuzli. Ära tee.

Wips. (tõmbab Brigitta oma kaenlasse ja taga-
newad ukseni).

Kun. (wihaselt). Rapuzli, ole mõistlik, ära unusta, et mina üks suure võimuga kuningas olen!

Rap- ~~Eesel cled sa. (Kargab trooni juure, tõukab kuninga maha, haarab ta peast krooni surub selle enesele pähe ja istub troonile)~~

Mak.??

Kunin. (jäab otseti trooni juure lamama).

Brig. ja Wipsti. (jooksevad uksest välja).
Meie päästame su veel, kuningas Murelik.
Meie päästame su

Min. Nüüd on kõik kadund.

Elur. Mu waene kuningas Murelik.

AR

Fr. R. Kreutzwaldi
nim. ENSV Riiklik
Raamatukogu

(Kaowadomõlemad kuninga trooni taha).

Rap. ~~Godake aga, Nüüd kutsun ma suure ämbliku
ja ja lasen su kuningriigi ümber wõrgu kududa.~~
Nüüd olen mina siin walitseja ja käskija,
sa wana narr. (Wälgud ja müristab, Rapuzli
naerab saatanlikult) Murelik, eesel Murelik.
Hi, hi, hi, hi. Sina wana eesel.

(Muusika ja müristamine kestab nii kaua
kui näitelawa muutub).

Esriie.

I V. p i l t.

=====

Kuninga troonisaal on suure hõbegase wõr-
guga waatajate poolt üle kujutud. Kunin-
gas Murelik on trooni kõrwal ninuli maas.
Troonil istub Rapunzli. Elurõõm ja Minister
hoiawad endid kartlikult seina äärde. Trooni
jala juures kükitab wäike Brigitta.

Muusika waikib.

Rap. Hi, hi, hi. Nüüd olete teie minu wõimu-
ses. - Kas teie ei karda neid hirmsaid sä-
demeid, mis mu silmist wälja kargawad? (Naer())
Kuule, tüdruk, sa wäike narr, ütle mulle,
kus on sinu rätsepp Wipsti?

(Naer, palu, palu, Brigitta)

Brig. Ta läheb taewaredelit mööda armsa Ju-
mala juure ja kaebab sinu peale, kui sa
mind wabaks ei lasa. Lase mind wabaks
kallis Rapuzli. Ka mina pidin ühes temaga
taewa minema. Lase mind wabaks, ma üksi
ei tea teed taewa redeli juure.

Rap. Ole mureta, ka tema ei leia teed taewa-
redeli juure. Kõik kirjad kustutasin ma
tee tulpadelt ära. Ja seal, kus lehkawad
lilled tee ääres ja meelitawad teekäijaid
edasi sammuma, see tee lõheb nõia-metsa
tiigi ääres, kuhu minu tütreid nõiasõnad
peale on lugend. Seal langeb ta mu tütarde
kõksi ja need wiivad ta wee alla. Hi, hi,
hi.

Brig. (nuttes) Kui hiirnis. Oh mu õnnetu wips-
ti. Ja meie pidime taewa minema.

Rap. (nõiub).
(Nõiduse ajal ilmuwad pisuhännad üksikult
ja kaowad jälle üksikult kui Rapuzli lõ-
petab).

Rika, iraka, rutake,
Pisuhännad lennake.
Ruttu, ruttu tötake
Nõiametsa tiigile.
Seal mu tütreid ilutsewad,
Tantsewad wesirotega -
Ja kuu walgele silmale
Üllaküll, nahkhiirtega.
Olege heledad, et weel täna
Tuleb wipsti tiigile;
Kust nad teda laente alla
Wiigu minu riigisse.

Tasuks omale nad wõtta

Wõiwad Wipsti südame.

Ja nakkhiiri, wesirotte,

Kutsu omal külasse.

Nii. Nüüd waimud rutake,

Rika, raka lennake

Nõiametsa tiigile.

(Naerab) Hi, hi, hi.

Brig. (hirmuga). Rapuzli, sa oled nõid. Kuri nõid oled sa. Armas sõdur Elurööm. Armas minister Pumm-Pumm. Armas, armas kuningas Murelik. Aidake mind. Kuulige mind. Siis aidake mind ometi. Rapuzli on nõid, kuri nõid. Päästke, päästke mind selle nõia käest.

Rap. Hi, hi, hi. Siis jookse ometi oma rätsepmeistri Wipsti juure.

Brig. (tähab minna kuid jääb wõrga sisse kinni) Oh! (kukub wõrgu juure maha). Lase mind siis mu isa juure tagasi, armas nõid Rapuzli.

Rap. Oh teie wiletsad, wiletsad inimesed. Teie närud. Hi, hi, hi. Kuningas Murelik. Kuningas. (Lööb jalaga). Hi, hi, hi. Sina suur ja wägew kuningas, kuhu on sinu wõim nüüd jäänud? Teie wiletsad, ilma mõistusetu inimesed. Hi, hi, hi.

Brig. (nutab kuuldawalt).

Rap. Ja, nuta aga nuta. Hi, hi, hi. Mis te

laisklete? Tööd peate tegema. (Aeg lahkub troonilt ja kaob). Sina, kuningas Murelik. Kunigas Murelik, puhasta silmapilk minu kroon ja kalliskivid puhtaks, et nad hästi säraksid. Minu kass tahab nendega mängida. Ja sina, wainister Pumm-Pumm, too oma walge sulapatjadega woodi siia. Minu kass magab heameelega lumiwalges, pehmes sulewoodis. Ja sina södur Elurõõm, sina lüpsa kits ära. Minu kass tahab süüa ja juua. (Brigittale). Ja sina, sina? Kas sul ka midagi on minule tuua? Hi, hi, hi. Sul ei ole ju midagi. Hi, hi, hi.

Brig. Ei, mul ei ole mitte midagi. Ainält see särk, mis mul seljas.

Rep. Hi, hi, hi. Too ta siia!...

Brig. (paludes) Armas Rapuzli, ma palun sind, ära võta minult mu viimast särki. Armas Rapuzli, palun, palun, ära võta.

Rep. Hi, hi, hii. Sina särki ma ei taha. Kasi ruttu kööki ja pese nü kuzi kass puhtaks. Minu kassil on pehme must karw, seda pead sa õrnalt silitama ja suud andma pead sa talle, kas kuulad, suud andma.

Brig. (langeb ta ette põlvili ja tahab paludes ta jaluist kinni võtta.)

Rep. (tõukab teda jalaga tagasi) (lul omõõgi kellegi rõõmus laul)

Msk. 93

Kuning (tähtselt) (Msk. 93)

Wips. (lauulab)

Ma rändan, et sihile jõuda,
 Rändan läbi metsad ja maad.
 Mi keegi ei sunda mind hoida,
 Ei ood, wega tormised a-ad.
 Käed tugewast taskusse surut,
 Riided okastest rebitud,
 Tuul wiha mulowastu puhub,
 Teeikäestimul kadunud.

On midagi lehkawas aasus,
 On midagi lilledes,
 On midagi eärawas tähtis,
 Mis kõlab mu südames.

Nii rändan et sihile jõuda
 Üle aasa ja lilledes.
 Kuid teed seda mina ei leia,
 Seda teed, mis wiib sihile.

Brig. (on huawitusega laulu kuuland).

Rap. 33dur Elorõõm. Minister Puum- Puum.
 (Hüppab troonilt alla, kroon kukub tal
 peast maha).

Brig. Wipeti. Minu armas ratssepp Wipsti?

Kunin. Müüd päästan ma teid koiki ja ka ise-
ennast selle nõia wõimuses.

Min. Sina päästad neid? Mis sa naljatad?

Kunin. (tähtsalt) Ma tean kus nõia Rapuzli

222

...käske, seda ütles mulle heinapäeval
nõidawõim peitub.

Rap. (tuleb hadaldades). Mu kits, mu kits?

Tooge mulle silmapilk mu kits tagasi. Minu
kaas sureb kui ta kitse piima ei saa.
Mis te wanhite siin, nagu oleks teid keegi
ära nõidunud? Tooge silmapilk mu kits taga-
si, ehk muidu nõidun teid kõiki nakkhiir-
teks. (Nuttus). Minu kaasikene sureb. Minu
waene kaasikene sureb. Mu kits, mu kits..

Wipst. (ilmub ühes kitsega võrgu ette). Kukku.

Mek, mek.

Rap. Aa, seal ongi see saatana rätsopp.

Brig. (rõõmsalt). Wipsti.

Rap. Mis sa tead ja wanhid seal ja küünar-
puu ratsutaja. Anna mu kits siia.

Wips. Kitse ma ei näe, sina wana nõid. Kitse
ei pea sa enam ilialgi kätte saama. Ma
töin ta llist selleks, et sind sinu kurju-
se eest karistada.

Rap. Minu kaasikene sureb järele. (Jookseb
wastu võrgu. Ma laen sulle suurel ämb-
likul sinu were wälja imeda.

Wips. Sinu nõiakasse võib surra ja sina ühes
temaga. Kitse ma ei wana, sest niikaua kui
kits minu käes on, ei kuula ämblik sinu

käsku, seda ütles mulle heinaritsikas.

Rap- Anna kits siia, - ehk muidu sünnib midagi hirmsad.

Wips. Ei anna. Kitse on mul enesel tarwis, sina wana nõiamoor. (Istub kitsele selga ja sõidab teiselepoole näitelawa).

Rap. (paneb suured prilliid ette, wälk ja müristamine, wõrk on kadunud ja kass karjub koleda häällega). *Ripa rane Uulage*

Kõik. (kohkuwad ja karjatawad).

Rap. Mis sa mõtled õige enesest? He? Sina arssina rüütel.

Wips. (huludes). Rapuzli. Suur nõid Rapuzli, aruu!

Rap. Ma puhun su ära, nagu künla tule, sa häbemata künarpuu ratsutaja. (Puhub).

Wips. (kukub ümber).

Rap. Seal lamab ta. Hi, hi, hi. (Kass kisen-dab). Kuidas nu wene kassikene kisen-dab.

(Kummardab kitse juure, ot kaelanöörist kirni wõtta.)

Kunin. (wõtub tal prilliid selja tagant ära).

Kunin. (tähtsalt) Ma tean kus nõid Rapuzli!

Rap. Appi, appi! Aidake. Minu prillid, minu prillid! (Vangub nagu pime ringi).

Min. (võtab kätte oheliku ta käest ära).

Rap. Ma suren ilma prillita. Kas mind siis keegi aidata ei taha?

Kunin. Karju nüüd, karju. Kui ilusasti sa karjuda oskad. Waata, sina nõiamoor, siin on su prillid. (Aiskab prillid vastu maad paruks. Tõuseb leek prillid kaovad).

Rap. (langeb kuninga ette põlvile). Halastust. Halasta, anna armu, sina suur ja vägew kuningas!

Kunin. Mine eemale, sa tige nõid. Mine eemale. Elurõõm, too alt keldrist ahelad - ruttu. Ma tahan ta igawesti häwitada.

Rap. Minu armas hea kuningas Murekik. Armu. Halasta. (kass karjub ikka edasi).

Elur. Sellesarnast ei ole ma veel näind. Tära?

Wips. (üles tõustes). Nüüd võin ma jälle seista. Oh sina kuriwain, labaluu pörutas ära.

Elur. (tuleb ahelatega). Siin nad on. Nüüd sa enam ei pääse. (Seob Rapunzli kinni).

Kunin. Nüüd on su nõiaõie kadund. Ilige ta

wangitorni rottide ja suurte ämblikkute kätte. Needige ta müüri külge kinni. Sarnane pahandus. Oh. Oh. Küll on raske kuningas olla.

Rap. Anna mulle andeks suur kuningas.

Kunin. Andeks anda sulle?

Rap. Su kroon läheb tuhandeks tükiks katki, kui sa mulle andeks ei anna.

Kunin. Suu kinni, Sinul ei ole enam wõimu waime ega pisuhändi kaskida. Wiige ta wangitorni.

Elur. (wiib Rapuzli ära).

Kunin. (istub troonile). Oji see küll aeg. Oh. Oh. Oh. Oji see küll üks kole aeg ühe kuningale. Nüüd on mul jälle rahu. (Brigittale). Noh, nüüd, väike Brigittake.

Brig. Küll oled sa üks armas ja hea kuningas. Kuidas pean ma sind tänama? Mul ei ole sinule midagi muud anda kui see nusu. (langeb Murelikule kaela ja suudleb).

Kunin. Jää ikka heaks lapseks ja ma tulen sind siis tihti sinu katusekambrisse waatama, kui sa oma pildiraamatu kätte wõttad. Oji see küll üks hirmus päew. Oh, oh, oh.

Brig. Ja kuhu siis nüüd, armas rätsepmeister Wipsti?

Wip. Nüüd taewa, armsa Jumala juure. (Tõstab Brigitti kätt rinni).

Brig. Tõesti taewasse?

Wip. Jah!

Laulupidu eelne laul.

Wahukatte sulgub.

Brig. Kuidas sa - hõimata?

Wip. (hõimata). Ta mängis kanneli ja tantsis. (Muuksid waikselt). Nüüd jäi ta waiksaks.

Brig. Miks jäi ta waiksaks?

Wip. Ta jooksis alla mees poole, et liinukes-

Brig. See pole hõimata, tavaliselt on kuu päev, päev päev.

V. p i l t.

Taewaredeli lõpul, pilwete peal. Waikene
muusika Msk.N^o

Brig. (waatab ülevalt alla). Kui ilus, kui lõp-
mata ilus on siit alla waadata ärakäidud
tee peale tagasi, mis oli täis lille lõh-
na ja lindude laulu. Waata ometi, kui hele-
dalt siin hommiku päike särab, nagu piiraks
teda kullane kroon enesesse.

Wips. Ja, nüüd läheb päike maa peale. Pelatab
öö kaugeke, kaugele. Waatab igast aknast
sisse, - äratab lillekesed aasal ja linnu-
kesed metsas; Saadab oma kuldkiiret uinuwa
oja woogudesse, mis siis nagu teemantides
wirwendama hakkab.

Brig. Kuuled sa - hommiku tuul?

Wips. (kuulatab). Ta mängib kannelt ja tant-
sib. (Muusika waikib). Nüüd jäi ta waikseks
täiesti waikseks.

Brig. Miks jäi ta waikseks?

Wips. Ta jooksis alla maa peale, et linnukes-
tele laulu wiise kätte anda.

Brig. See hea hommiku tuul. Oh, kui palju,
palju pilwi.

Wips. Ja pilvedes on ingliskeste walged wõõ-
dikused.

Brig. (näitab taha). Naad sa seda pilwe seal?
On see kald, mis selle pilwe peal särab?

Wips. Ei. Uks ingliske magab seal ja tema juu-
ksed ripuvad üle pilwe ääre ja need sära-
wad kui kuld.

Brig. Seal on ka kuu, kui naljakas ta on.

Wips. See ei ole kuu, waid armsa Jumala hõ-
bedane mantli nööp.

Brig. On siis armses Jumala mantlil nii suu-
narmud nööbid?

Wips. (jaatab naägatseda).

Brig. Seal, näed sa, liblikad. Kui ilusad,
kui ilusad kirjud liblikad. Suured ja wäi-
kesed.

Wips. Need on armsa Jumala mõtted.

Brig. On armsa Jumala mõtted siis nii kirjud
ja õrnad kui liblikad?

Wips. Ja muidugi.

Brig. Kui ilus siin ülewal kõik on. Kui ometi
isa ka ühes meiega siin oleks. Ta rõõmus-
taks end tõesti waga. Aga miks ei tule
siis keegi siia?

Almanaka
Wips. Oota, oota aga. Inglise peavad enne kõik tähed taevast ära kustutama ja sinililled te sinised kuukesed sirgeks silutama.

Brig. (unistavalt). Armsad inglised. - Waata Wipsti, inglised. Näed, nad tulevad siia poole. Kas sa neid siis ei näe?

Wips. Ja, inglised.

(Inglise tulevad heljudes).

I.ingel. Kes teie olete?

Brig. See on rätsepper Wipsti, minu pildiraamatust ja mina olen Brigitta, mängumehe tütar, sealt katuse kambrist. - Aga kes teie siis olete?

I.ingel. Mina olen sinu unenägu.

Brig. Minu unenägu? Ja sina?

II.ingel. Mina olen kerjuse tänupisar.

Brig. Ja sina?

III.ingel. Mina olen ema õpetus.

Brig. Ja sina?

IV.ingel. Mina olen mängumehe hing.

Brig. Ja sina?

III

V. ingel. Mina olen ruinasjutt.

Brig. Ruinasjutt? Ja sina?

IV

VI. ingel. Mina olen lilleda lõhn.

Brig. Ja sina?

V

VII. ingel. Mina olen lindude laul.

Brig. Ja mis teie kõik siis teete, teie
armsad inglid?

I. ingel. Ma waatan läbi akna, kui sa magama
lahed ja siis saadan sinu juure armsaid
unenägusid.

Brig. Ja sina?

II. ingl. Ma raputan kõikitänupisarad he igal
hommikul aasele, mis siis seal ärarääkimata
wärwides sarawad.

Brig. Ja sina?

III. ingl. Ma kannan selle eest, hoolt, et
ema õpetused lapsele igawesti meelde jää-
wad ksud.

Brig. Ja sina?

VI

IV. ing. Ma olen siis alati su isa juures, kui
ta mängib.

Brig. Ja sina? (Tuleb rebelist ülesse).

V. ing. Ma teen sinu õhtutunnid sulle armsaks.
Brig. Õigus. Sina oled ju muinasjutt. Ja sina?

VI. ing. Ma toon sulle lilli, kui sa haige
oled.

~~Brig.~~ Ja sina?

VII. ing. Ma mängin ja laulan kõik laulu-
wiisid lindudele ette.

(Inglid laulavad heljudes. Muusika waije-
neb. Msk. N^o)

Me taewa pilwedel heljume
Seitse, seitse inglil,
Ja tähis säravaid laulame
Seitse, seitse inglit.

Rahu, õnne teil südame,
Südame teil laulame,
Seitse, seitse inglit;
Seitse, seitse inglit.
(Heljuwad pilwil).

Me pilwilt maale waatame,
Seitse, seitse inglit,
Ja lumehelbeis liuglome
Seitse, seitse inglit.

Rahu, õnne teil südame,
Südame teil laulame,
Seitse, seitse inglit;
Seitse, seitse inglit.

Pühapäew. (tuleb redelist ülesse). Tere

hommikut, väike printsess Brigitta.

Brig. Kes sa oled?

Pühap. Kas sa mind ei tunne?

Brig. Ei. Ma ei tunne sind. Kui ilusad, armsad on sinu silmad.

Pühap. Kas sa mind siis kunagi näind ei ole?

Brig. Ei ole.

Pühap. Mina olen ju Pühapäew.

Brig. Sina oled Pühapäew? Wipsti, kas sa kuulsid? Tema on Pühapäew.

Pühap. Ja, see ma olen.

Brig. Sina hea Pühapäew.

Pühap. Iga seitsmendal päeval tulen ma maa peale. Kas sa mind siis näind ei ole, kui ma oma punase nime siru tähtraamatuse kirjutan.

Brig. Ja, ja, sinu punast nime olen ma näind.

Pühap. Oled sa seda ka kuulnud, kui ma kiriku kellasi helistan?

Brig. O ja. Olen.

Pühap. Kas sinu isa sulle minust kunagi midagi

jatustad ei ole?

Brig. (raputab pead). Ei ole, taval ei ole Pühapäeva, tema on süngune.

Pühap. Siis tule sina minuga ja sul peab olema olemas Pühapäev. (Tõtab Brigitta käest kinni ja tahab minna).

Wips. Ei, ei. Brigittat ma sinuga kaasa ei lase. (Tõmbab Brigitta tagasi).

Pühap. Ma teen sinu südame rõõmsaks ja õnnelikuks, ma olen ju Pühapäev. (Tahab minna)

Wips. Härra Pühapäev, seda ma ei kannata. Ma viin teda ise armsa Jumala juure, aga kui teie ei kuula ja Brigittat lahti ei lase, siis lasen ma oma künnapuul rääkida, härra Pühapäev.

Tõöpäev. (sammub raske sammudega pilvede alla ja läheneb tasva redelile).

Pühap. (Tõöpäeva nähes). Minu päev on mööda. (Käeb ära).

Brig. (Wipstile). Kes see on?

Wips. See on ju Tõöpäev. Ja mina logelen veel siin.

Tõöp. (Käeb telled alla).

-83-83-

Brig. Tööpäew. Müüd ei ole ka armsal Jumalal
Jumal enam aega.

Wips. Lähme ja waatame. (Sammuwad pilwi mööda
üles).

=====
Tööpäew. Müüd ei ole ka armsal Jumalal
Jumal enam aega.
Lähme ja waatame. (Sammuwad pilwi mööda
üles).

Wips. (Sammuwad pilwi mööda
üles).

Jumal. (Sammuwad pilwi mööda
üles).

Wips. (Sammuwad pilwi mööda
üles).

Wips. (Sammuwad pilwi mööda
üles).

Jumal. (Sammuwad pilwi mööda
üles).

Wips. (Sammuwad pilwi mööda
üles).

Wips. (Sammuwad pilwi mööda
üles).

Brig. Tööpöew. Müüd ei ole ka armsas Jumalal

Wips. Vi. p. 11 t.

Tagast awaneb toa sarnane nurgake pilwedest s.o. Jumala töökoda. Jumal istub suure pikasilma ees ja waatab alla maailma. Tema kõrwal suur maakera, kus igailmajagu isesuguses wärwis walgustatud on. Jumala ümber seisawad inglid. Pikasilma ja maakera juures on mõned inglid tegevuses. Peetrus kirjutab suurde, paksu, pakku raamatusse, kus juures talle kaks inglit kahe lateznaga walgust näitawad. Tasane muusika.

Mak. №9

Wips. (sõrme suu peale pannes). Pst.

Brig. (tasa). Mis armas Jumal seal teeb?

Wips. (tasa). Ta waatab alla maailma.

Brig. Ja see teine wananees onsee Peetrus?

Wips. See on Peetrus.

Brig. Mis ta seal teeb?

Wips. Ta kirjutab kõik suurde, suurde raamatusse, mis Jumal maa peal näeb.

Brig. Ja inglid näitawad talle tuld -?

Wips. (teda keelates). Pst. -

Jumal. (inglitele). Seal all külas, selles väikeses majakeses elab üks väikene hea poisikene. Homme on ta sünnipäew, et ta wanimad waesed on, siis peate teie talle kingitusi wiima. Näete teie seda majakest?

Ingl. Ja, näeme. (Muusika waikib).

Jumal. (näeb Brigittat). Aga, - kes see siis on? Kes sa oled?

Wips. (hoiab ennast Brigitta selja taha ja sealt sügawaid kumardusi).

Brig. Kas sa mind siis enam ei tunne? Mina olen ju Brigitta. (Tormab Jumala kätte wanele).

Wips. (järgneb Brigittale).

Jumal. Muidugi, muidugi tunnen. Sina oled ju see väike, armas Brigitta. - Ja Wipsti, sa oled tubli mees, et sõna pidasid. (Annab Wipstile kätt).

Wips. Peetrus wõttis minu pressraua kaasa ja sa olla käskinud ka mind siia tulla, et siin sinu juures taewarätsepaks pean hakama.

Jumal. Öigus. Öigus. Sinu pressraud on siin. Ta on minu kolikambri, seal kuu ja tähdede lähedal. (Näitab käega ühe inglile, see tuleb lähemale). Meister Wipsti, mine selle inglikesega kaasa. Ta annab sinu pressraua

Brig. Aga üks õige, õige lühike silmapilk.

sulle kätte, siis võid kohe
töösse hakata. (võpsti inglisa ära):

Brig. Armas Junal, sul on küll võpstit päris
hädaasti tarvis taevasse? On sul siis siin
niipalju tööd?

Junal. Ja muidugi. Paljud inglid on oma riid-
ded katki rebinud ja siidi kingadel sügud
sisse kulutand. Need kõik peab võpsti ära
parandama ja kõik, kõik kortseid riietest
välja pressima. Ja kui see valmis on, siis
peab ta uduliniku siledaks pressima.
(inglitele). Teoge meistrile töölaud ja töö.

Brig. Tal saab siis küll oloma palju, palju
tööd.

Junal. Tahad ka sina minu juure jääda?

Brig. Ja, seda ma tahaksin, aga siis pead sa
ka minu isa siia üles võoma. (Inglid on
aegmööda kõik ära läinud, jäävad ainult
Peetruse tulenäitajad ja kaks pikasilla

Junal. Ei, peab seda ma praegu ei või. Aga
tulwikus kord, siis tulete mõlemad.

Brig. Järgi (Müttes). Siis võib isa ka tul-

Junal. See on viimase päeva passun. Kui ma seda
puhun, siis tulevad igast taevakaarest

inglid siia, minu töökoja juure kokku.

Brig. Kui õrnad käed sul on. Miks on nad nii väsinult allawajund?

Jumal. Nad on tööst väsind.

Brig. Mis teed sa siis, terve päewa, armas Jumal.

Jumal. Ma waatan mas peale ja näen kõiki inimesi.

Brig. Kas saminu isa ka näed?

Jumal. Ja, ka teda näen ma.

Brig. Armas Jumal, ole hea, lase mind ka läbi pikasilma waadata.

Jumal. (läheb teda waadata). Waata.

Brig. Isa istub ikka weel all naabrite juures pulmas ja mängib. - Ta on päris väsind. Kui ma teda ometi hüüda võiksin. Oh, kui ta ometi kord end siin ülewal pilwil wäljapuhata võiks. Minu waene väsind isa.

Jumal. Ja, sinu isa on väsind. Nüüd paneb ta oma wiituli kasti.

Brig. Siis pean ma aga koju ruttama.

Jumal. Üks silmapilk weel armas Brigitta.

Brig. Aga üks õige, õige lühike silmapilk.

Ja siis peab sa, armas Jumal, oma pasunat puhuma.

Jumal. Aga kuidugi.

Brig. Ja mis teid sa õhtul, armas Jumal?

Jumal. Õhtul lchitsen ma täntrasematü.

Brig. See on vist kül suur ja imeilus, eks ole?

Jumal. Ja kuidugi. - Kuhu jääb siis müüd sinu Wipsti nii kauaks.

Brig. Siis puhu ometi oma pasunat, müütu ta ei teagi, et sa ootad.

Jumal. (puhub pasunat, inglid tulewad, ka Wipsti tuleb suur pressraud käes).

Brig. Ah. (Flakentab käes). Inglid. Ja Wipsti oma pressraudaga on ka siin. Ta on ta üles leidnud.

Jumal. (ühele inglile). Väike Brigitta peab koju minema.

Peetrus. (tõuseb üles, võtab omale suure tulega laterna kaasa ja tuleb Brigitta juure) Noh, minu väike Brigitte, kuidas sulle ka meeldib siin üleval?

Brig. Sõnadaga ei saa ma sulle seda seletada.

ja omi mõteid ei saa ma sulle näidata, nii, nii ilus on siin. Aga kuhu siis sina nüüd lähed?

Peetr. Sind saatma kuni värawani. Sa ei pääse ju muidu kodu tagasi, kui ma sind wärawast wälja ei lase. Wõtmed on ju minu käes, näed siin - (näitab wõtmeid)-

Wipst. (õmbleb ja triigib inglete riideid pilwede peal). Tänad sa juba ära minna, Brigitta?

Brig. (nogutab pead). Ja, mapean. (Peetrusele) Kas sina ka Wipstile wärawa awad, kui ta siit alla tagasi tuleb?

Peetr. Ei. Temale ei awa ma enam iialgi wärawat.

Brig. (Wipstile). Siis ei näe ma sind kunagi enam omas katusekambris.

Wipst. Ei, Brigittakene. Nüüd ei ole mul enam aega. (Töödab hoolega edasi).

Jumal. Ja teie, (tähendab seitset ingliti). saatke wäike Brigitta koju tagasi.

Brig. Oh, küll oled sina armas ja hea Jumal. Ma tänan sind, tänan südamest. (Suudleb Jumalat). Ja kui ma jälle oma isa juures olen, siis saan alati mõtlema sinu peale. Ma jutustan ka isale sinust. (Wipstile) Kas sulle ka meeldib siin ülewal, minu

... ja omi mõtetid ei saa ma sulle näidata, nii
hüüa. Wipsti? Armas Wipsti?

Brig

Wips. Kas sa mulle ka siis ühed riided sa-
led, kui ma jälle siia tulin?

Wips, palju, palju riideid sa sulle...

Brig. (vaadab Wipstist). Nägemiseni, armas Ju-
mal! (teeb neile käemussid). Wissugused
silmad küll mu isa teeb, kui ma talle
kõigest jutustan.

Brig. (hõõrub peast). Wsk. (kapanemine). (Peetrusele)
Kas sina ka Wipstist värska saad, kui ta

(Peetrus astub kõige ees, siis Brigitta
kahe laternaga inglite vahel. Neile järgne-
vad heljedes ja lauldes seitse inglit
kui minejad taevaredelini on jõudnud ja
sinna kaovad, sulgub.)

Brig. (Wipstile). (Wipstile).
enam oma kaasa...

Wipst. (Brigittale). Wõib et ole mu enam
... (hõõrub peast).
w a h e k a t e .

Wipst. (Brigittale). (Brigittale) seist ingliti
... (hõõrub peast).
w a h e k a t e .

Brig. Oh, küll oled sina armas ja hea Jumal!
Ma tänan sind, tänan südamest. (Stuudleb
Jumal). Ja kui ma sulle oma isa Jumares
olen, siis seen siiski mõtlesin sinu peale.
Ma jutustan ka isale sinust. (Wipstile).
Kas sulle ka meeldib sein üheski, minn

V II. p i l t.

Teise pildi dekoratsioon. Näitelawa on pime, ainult kuuvalgus paistab Brigitta tühja woodi peale. Siis tuleb Kieselheim sisse; wiul kaenla all ja pakk käes. Ta läheb warwastel akna juure ja teeb eesriide lahti. Wäljas sajab lund. Läheb niisama tasa laua juure, istub, wõtab pakist tüki pulmakooki wälja.

Kiesel. Kuidas ta röömustab, kui näeb kooki.
Brigitta. Naabri wanaema saatid sulle selle oma küpsetatud kooki, - ja isegi rosinad on ta sisse pannud. (Läheb woodi juure). Brigitta. - Kus ta siis... Kus ta siis on? - Brigitta. - Brigitta. - (Nüüab aknast wälja). Brigitta. Oh Jumal, miks läksin ma tänamängima. (Tahab uksest wälja minna) Aga see ei wõi ju tõi olla. Ei. Ei. (Otsib toas ringi). Woodi on tühi. Ja wäljas ei ole kedagi näha, ainult pime öö ja lunde sadu. Teda ei ole. Miks läksin ma tänamängima. (Tahab uksest wälja minna, Brigitta astub läwel talle wastu).

Kiesel. Brigitta. Brigitta? Brigittakene. Kus sa olid?

Brig. (naeratades). Seal... kaugel... kõrgel...

Kiesel. Kas sa magand ei olegi?

Brig. (raputab pead). Ei.

Kiesel. Kust sa siis tuled, Brigitta?

Brig. (rõõmsalt). Armsa Jumala juurest taewast.

Kiesel. (imestades), Armsa Jumala juurest taewast?

Brig. Ja, ma käisin armsa Jumala juures, taewas. Ja ma toon sulle inglite poolt tuhandeid terwisi ja ka rätsepp Wipsti poolt. Isa armas Jumal ütles, et ta ka sind üles kutsub, kui mina sinna nüüd weel lähen.

Kiesel. Tõesti, ütles ta nii? Ja, ja. Kas sa siis üksi seal ülewal Jumala juures taewas käisid?

Brig. Ei, ühes rätsepmeister Wipstiga.

Kiesel. Wipstiga?

Brig. Ja. Ta hüppas minu pildiraamatust välja kui ma magasin. Nüüd on ta seal ülal taewarätsepp. Mõtle omati, isa, Wipsti on nüüd taewarätsepp. Ta õmbleb inglitele riideid ja parandab nende siidikingi.

Kiesel. Rätsep Wipsti sinu pildiraamatust?

Brig. Ja, rätsep Wipsti.

Kiesel. Seda ei saa ma uskuda.

Brig. Siis waata ometi isa. On siin veel mõni pilt sees?

Brig. Usud sa nüüd, isa?

Kiesel. Wipsti on siis nüüd taewarätsep, - ja sina käisid armsa Jumala juures?

Brig. Ja, siis käisime veel kuningas Mureliku waatamas, - Ka Rapuzli, see kuri nõid Rapuzli oli seal, ka sõdur Elurõõm ja minister Pumm- Pumm.

Kiesel. Kuidas sulle taewas ka meeldis?

Brig. Ah, isa, seal on imeilus. Mul näis, nagu oleks kõik tähed, suure särawa kroonina mu ümber kogunud.

(Seitse ingliti hakkawad akna taga laulma.)

Msk?N?

"Seitse, seitse ingliti."

Brig. Waata isa, inglid, Need on need inglid kes mu koju töid. Ja kui ilusti nad laulawad.

Kiesel. Ja. Ja. Ilusti laulawad.

VIII. p i l t.

Laulu lõpu poole lähob järsku pimedaks. Suur pildiraamat kaob. Kieselheim ka ühes wiinli ja koogiga. Väike pildiraamat on seal samas kohal woodi ees taas, kuhu ta esimeses pildis kukkus. Ingrid on akna tagant ära. On kuulda raskelid samme. Taul on kadunud kaugusse. Esimesed päikse kiired langewad Brigitta woodile.

Brig. (magab woodis ja räägib läbi une).
Ingrid.... inglid....

Kiesel. (tuleb sisse, wiinli kast ja pulmakook käes). Brigitta, kas oled juba älewal? Praegu lõpetasin mängu. Siia sulle suur tükk pulmakooki. Naabri wanaema ise küpsatand, ka rosinaid on ta sisse pannud. (Aratab teda) Brigitta.

Brig. (waatab talle arusaamatult ette). Isa, isa, - ja sine - inglid - Isa, kus on inglid?

Kiesel. Ingrid?

Brig. Isa, ja - inglid? Sa nägid ju....

Kiesel. (naeratades). Ei, mu Brigittakene.
Alles praegu tulin üles. Aga mis sul siis

on? Kuidas su silmad säravad.

Brig. Isa, ma käisin taewas arusa Jumala juures. Siis olime Wipstiga veel kuningas Mureliku juures, seal oli ka kuri nõiad Ra-uzli ja sõdur Klurööm ja minister Pumm-Pumm.

Kiesel. Sa oled haige, Brigittake?

Brig. Ei, ei, isa. Ma käisin tõesti arusa Ju-mala juures taewas ühes rätsep Wipstiga.

Kiesel. Kas tõesti? (Silitab ta pead ja nae-rutab). Minu väike armas Brigitte. Saatku sind alati armsad unenäod sinna muinasjutu maale, kui sa unud. See oli ilus unenägu.

Brig. Jah, isa, aga nüüd tule ruttu, ruttu woodisse. Mul on palju, palju sulle jutus-tada. See kõik oli nii ilus, et sa ilalgi kuulamast ei wäsi. Ilusam kui ükski muinas-jutt.

Kiesel. (Istub woodi äärelle). Unenäod on alati ilusamad kui muinasjutt. (Näeb pildiraama-tut maas). Siin see ilus unenägu on. Sinu pildiraamat.

Brig. Näita isa. (Wõtab raamatu). Aga siin ei ole - (lehitsedes). Kõik, kõik on nad siin.

Kiesel. Ja kus peawad nad siie oloma?

Brig. Ma nägin, et nad kõik läksid ära, aga nad on ju siin.

Kiesel. Oh sa mu wäike, wäike, armas Brigitta=
ke. (Tema pead silitades), Aga jää nüüd ilu=
sasti magama. Mina teen seda ka, olen väga
wäsind.

Brig. (paludes). Aga isa, sa pead mulle seda
laulu laulma, seda laulu meie katusekamb=
rist, siis näen ma jälle ilusat und.

Kiesel. Wäsind olen ma mängimisest. Wäsind.
Aga sinule, sinule teen ma kõik. - Sina,
minu elirõõm. (Wõtab wiulü ja mängib tasa
kaasa lauldes).

Msk. №

Meie wanas kambrikeses
Elab hiir ja muinasjutt.
Meie wanas kambrikeses
Kõlab naer ja lõbus jutt.
Unelaulu õised tuuled
Meile laulawad.
Päikse esimesed kiired
Meid siit leiawad.
Hellelt wäiksed inglised
Meid siin kaitsewad,
Unenäos muinasjutte
Meile westawad.
Nõnda meie wanas kambris
Tunnid päewad kaowad,
Muinasjutte hämaruses
Unelauluks põimiwad.

(Laulu lõpul sulgub wahekatte aegamööda).
=====

Ar 926
Jungnickel.